

Λυτοί και δεμένοι σπεύδουν για την επόμενη μέρα.

Με στόχο τους αυτό καθαυτό το εργατικό κίνημα. Εχοντας ανοίξει διάπλατα την πόρτα για να τσακίσουν μεροκάματα και κάθε άλλο δικαίωμα των εργατών, σπεύδουν τώρα να χτυπήσουν και το δικαίωμα της εργατικής τάξης να παλέψει, να αντισταθεί.

Η αστική τάξη ξέρει πως το οργανωμένο εργατικό κίνημα είναι εγγύηση για τους εργάτες. Ξέρει ότι οι εργάτες γνωρίζουν από πρώτο χέρι και πώς έχει κατακτηθεί κάθε δικαίωμα αλλά και πόσο σημαντική ήταν η θετική επίδραση που είχε στη ζωή τους ο σοσιαλισμός που γνωρίσαμε.

Η επίδειξη δύναμης που έκανε το βράδυ της Κυριακής η κρατική καταστολή με στολή και η κρατική καταστολή με κουκούλες, αποδεικνύεται και από το αποτέλεσμα που συνεχίζει να παράγει ότι στόχευε στο μέλλον. Την Κυριακή το βράδυ, είδαμε την έμπρακτη εμφάνιση των «άλλων δυνάμεων» που ζητούσε ο Καρατζαφέρης να κινηθούν, για να αντιμετωπιστούν οι διαδηλωτές.

Ο πολλαπλασιασμός της προβοκάτσιας από τα αστικά μέσα ενημέρωσης επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις ότι το πύρινο σκηνικό της Κυριακής στήθηκε ακριβώς για να χτυπηθεί το εργατικό κίνημα όχι μόνο εκείνη την ώρα, αλλά στο αύριό του.

Καταλάβαμε κύριοι των αστικών μέσων... **Από χτες, είναι νόμος του κράτους σας οι νέοι μισθοί των 400 και 500 ευρώ** . Οι μισθοί τους οποίους προβάλετε σαν υποχρέωση της χώρας, δηλαδή σαν αναγκαία συνθήκη για να έχουν κέρδη τα αφεντικά σας. Κέρδη, τα οποία θεωρείτε όχι μόνο ιερά και απαραβίαστα, αλλά και ότι πρέπει να επιδιώκονται με κάθε μέσο, με κάθε τρόπο, δηλαδή τσακίζοντας το εργατικό κίνημα.

Η μείωση του μεικτού μισθού στα 580 ευρώ είναι μια πρώ τη πράξη. Το κρίσιμο γι' αυτούς παραμένει το ζήτημα της εξουσίας, ζήτημα στο οποίο πλέον είναι στραμμένη και η προσοχή της εργατικής τάξης. Το γεγονός ότι ανάμεσα στους εργάτες γίνεται πλέον έντονη συζήτηση για την ανάγκη μαζικότερου απεγκλωβισμού από τα κόμματα του

κεφαλαίου, είναι κάτι που καταγράφει με ανησυχία η αστική τάξη και προσπαθεί να στηρίξει τα σχετικά αναχώματα.

Ετσι, μετά τους διάφορους «μετανοούντες» που ψήφισαν το μνημόνιο αλλά δηλώνουν ότι το έκαναν με πόνο καρδιάς, χτες έσπευσαν σε βοήθεια των ντόπιων και οι σοσιαλδημοκράτες της Ευρώπης, με δηλώσεις πως δεν αναγνωρίζουν στην τρόικα (μέρος της οποίας είναι οι ίδιοι) το δικαίωμα να πέφτει σαν ακρίδα (δική τους έκφραση) πάνω στη χώρα.

Είναι προφανές πως μπήκαμε για τα καλά και σε προεκλογική περίοδο. Το σύστημα προσπαθεί να αποφύγει το στραπάτσο. Εντίνει την κολοκυθιά: Φταίνε οι συντηρητικοί, δηλώνουν οι σοσιαλδημοκράτες. Όχι, οι σοσιαλδημοκράτες έφεραν τα πράγματα εδώ, βεβαιώνουν οι άλλοι. Και οι μεν και οι δε αφήνουν στο απυρόβλητο τον καπιταλισμό. Κάνουν πως δεν ξέρουν τίποτα για την καπιταλιστική κρίση. Και βεβαίως επιθυμούν να πετάξουν από πάνω τους αυτό που ο κόσμος το 'χει τούμπανο: **Μαζί τσακίζουν τους εργάτες.**

Κανένα συγχωροχάρτι.

Η εργατική τάξη μπορεί να κάνει ισχυρότερη τη δύναμή της, για να σαρώσει τη σαπίλα, να επιβάλει τις αναγκαίες ανατροπές στην εξουσία και την οικονομία.